Lwowska Narodowa Naukowa Biblioteka Ukrainy im. W. Stefanyka.

Odział Rękopisów

Zespół (fond) 4

ZBIÓR RĘKOPISÓW BIBLIOTEKI BAWOROWSKICH

Dział 1

1547. Listy pisane do Wiktora hr. Baworowskiego z lat 1835-1893.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Бав. 1547/
VIII

Sztuk 39

Listy

Abramowicz
Bieńkowski
Bauer
Chłapowski K.
Dunin-Borkowski Leszek
Dunin-Borkowska Marya
Epstein Mikołaj
Gołuchowski Agenor
Hattala
Br. Krieg
Lewicka Kª
Obnicki
Pepłowski
Sapieżyna Jadwiga
" Leonowa
Siemianowski J.
Siemieński W.
Sozański A.
Szaraniewicz
Tangl
Teatr Skarbka
Ulemiecki J.
Węgrzecka B.
Wodziński Kazimierz
Woliński
Wyleżyński J.
Zipper A.

ЛЬВІВСЬКА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ім. В. СТЕФАНИКА НАН УКРАЇНИ
ВІДДІЛ РУКОПИСІВ
ФОНД 4 (Бав.)
ОПИС 1
ОД. ЗБ. 1547/VIII

74 арк

Abramowicz

1

23 Marca
1872.

Wiedeń.

Jaśnie Wielmożny Panie
Hrabio.

Chcąc zadosyć uczynić żądaniu JW. Pana udałem się po odebraniu listu, do firmy Mitke i Wawra, z zapytaniem czy nie można by Perseusza od jego nabywcy odkupić? Dowiedziałem się zaś stanowczo i najpewniej że o tem nawet marzyć nie można, gdyż Pan, który tę figurę nabył z trudnością nakłoniwszy się do jej kupna, gdy ją już nabył wcale jej odprzedać niechce i myśli dla niej w swojej willi budować

osobny budynek na wzór tego który jest w Folgsgartenie w Wiednia pod nazwą Tezeus Tempel. Robi zaś to nie dla zamiłowania w sztuce, ale tylko dla dogodzenia próżności, aby mógł się tym pochwalić, że on ma Perseus Tempel, i tego mu już teraz nikt nie potrafi wyperswadować, tembardziej że będzie mógł powiedzieć, że żaden z jego znajomych i przyjaciół takiego niema; co się zaś tyczy odstępnego to mu jest wszystko jedno bo u niego to kilka tysięcy nic nie znaczy, i chociaż by mu P. Hrabia Baworowski i //

2

podwojnie chciał zapłacić, to i tak tego do skutku doprowadzić nie będzie można.

Donoszę o wszystkiem najakuratniej, to czego się dowiedziałem, i to samo P. Baworowskiemu odpiszę wrazie gdyby mnie swoją korespondencją zaszczycił.

Zostaję z winnym szacunkiem i poważaniem.

B. Abramowicz

Powyższy list Pana Abramowicza z Wiednia dotyczący wiadomej statuy Perzensza przesyłam Panu Hrabiemu do wiadomości i łączę wyrazy poważania

J. Sarnowski

Kraków 31/3 872 r

Bieńkowski

2

3

Jaśnie Wielmożny Panie Hrabio

List Jaśnie Pana niezastał już mego J.W. Hrabiego w domu, gdyż wyjechał do Lwowa - a ponieważ dłuższy czas tam zabawi - wysyłam w imenie będący list pocztą do Lwowa - O czem mam honor zawiadomić Jaśnie Wielmożnego Pana Hrabiego - pozostając

Uszanowaniem

Sługa

Bieńkowski
Sekretarz Skarbu

Ostrów, 21 Maja 1875.

Bauer 3 4

Euer Hochgeboren

Mache ich die ergebenste Anzeige
daß ich bei der Einfahrt zum Tarnopoler
Volksgarten bereits so weit vorgeschritten
bin daß meine Idee klar ersichtlich ist.
Da bis jetzt dieselbe niemand gesehen
und sich Euer Hochgeboren dafür als
nächster Nachbar wohl interessiren
könnten bin ich so frei davon in
Kenntniß zu setzen und Euer Hochgeboren
einzuladen dieselbe anzusehen,
da ich den Plan vor 3 Tagen nicht übersende
Mit größter Hochachtung

dero

ergebenster

Bauer

Lemberg d. 25t. Jan.
1860.

59

Seiner Hochgeboren

Herrn Herrn Graf Victor Bawarowski

Exp.

.....

Chłapowski Karol

4 6

Kraków. Hotel Saski
20/5/91.

Łaskawy Panie Hrabio,

Żona moja, Pni Modrzejewska, w odpowiedzi na list pański z 12 b. m. (spóźniony z powodu fałszywego adresu) żałuje bardzo iż z powodu zbliżającego się już końca jej występów w Polsce, nie może się zająć pańskiemi utworami. – Występy jej bowiem w Krakowie kończą się 31 Maja – potem zaś wkrótce wraca do Ameryki: –
Prócz tego byłoby niemożebne dla niej występować w jednoaktówkach, gdyż publiczność wymaga od gościa występującego przedstawienia na cały wieczór. Pozostaję z wysokiem szacunkiem

sługa
Karol B. Chłapowski.

Leszek Dunin-Borkowski

Lwów 10 [5] września 889 7

Szanowny Panie

Hrabio!

Bilecik Pana hrabiego pisany do P. Józefa Ulanieckiego został mnie za pozwoleniem pańskim udzielony. Ucieszyło mnie bardzo iż tak gorliwego mam sprzymierzeńca w potępianiu parafiańszczyzny, którą jak Panu hrabiemu wiadomo surowo potępiałem i wyśmiewałem serdecznie. Niewątpię iż pozwoli mnie p. hrabia umieścić ten autentyk w dalszym zapowiedzianym od dawna ale niedrukowanem jeszcze rozdziale: o parafiańszczyźnie w literaturze.

Polecając się łaskawej pamięci zostaję z sze-lelnem poważaniem, powolnym sługą

Leszek Dunin Borkowski

6 8

Lwów 14 Kwiet 891

Panie Hrabio!

Mogę nareszcie spełnić życzenie pańskie i zdać jednym zamachem pióra sprawę o trzech utworach dramatycznych które Pan przetłumaczyłeś z Hugo z przykładną troskliwością i wielkim nakładem. Najprzód co do oryginałów, najmniej udały jest Orgż; co do tłumaczeń zaś najsłabszem: Perełka. Orgż posiada wadę bardzo zwykłą u francuzkich poetów, którą nazwałbym marnotrawstwem poezyi. Niema tam pączków tylko całkiem rozwinięte kwiaty. Tymczasem każdy czytelnik pragnie być przypuszczony do współudziału w utworze poetycznym. Autor potrzebuje tylko podmalować, a skoro na tem tle każdy według własnych zdolności

uczuć i wyobrażeń, obraz uzupełni; że nawet
dogadzanie własnej miłości pójdzie na
karb i sławę autora. Jest zatem zbytnia
dokładność wadą w poezyi; a myśli wyczerpa-
nie nie rozwinięte wydają się najlepiej
w lekkich osłonkach, w półcieniu. Przyznać
jednak wypada iż rozwlekłość stała się
nieuniknioną, kiedy się zachciało w kilku
dyalogowanych scenach wypowiedzieć myśl
jedną; że czem dla zwierząt są szpony
kły i pazury tem dla człowieka jest oręż;
Perełka zaś i Babunia są bardzo cenny-
mi utworami, bo pod kwiecistą osłoną
barw prawdziwie poetycznych mieszczą
prawdy psychologiczne. Zdaje mnie
się iż najmniej wykończonym jest przekład
Perełki: razi tam wiele naciągań i

połamanych

połamanych w oddawaniu myśli, które domyślać się można, są w pierwotworze swobodne, lekkie i zgrabne. Za to też przekład Babuni jest rozkliwy tchnący naturalnym wdziękiem i bujnością.

Spowiadam się z wrażeń jakich doznawałem odczytując tłumaczenia łaskawie mnie udzielone. Przeto zdania mojego nie należy uważać za sąd krytycznie wyrobiony, tylko za postrzeżenia za pierwszy rzut oka, za wpływ chwili.

Zostaję z rzetelnem poważaniem

Leszek Dunin Borkowski

10

CORRESPONDENZ-KARTE.

KARTA KORESPONDENCYJNA.

MIKULINCE 11 3

LEMBERG 10 4 IX 80 LWOW

J. W. Hrabia

Baworowski Wiktor

in
w

Mikulince

w Myszkowie

(Poln.)

Kiedy przeczytamy VII D. F.?

Ja zawsze pragnę i wyglądam, a teraz nawet w pospiech wierzę. Jadąc do Lwowa przywiozę Panu wypożyczone książeczki bo zabieram się do uporządkowania tego co w różnych czasach wyłaziło na papier. Powolny sługa L. D. B.

(Leszek D: Borkowski)

Lwów 28 Marca 891 11

Panie Hrabio!

Pańską kartę korespondecyjną odebrałem dnia dzisiejszego i odpisuję natychmiast. Cieszy mnie że Pan zająłeś się i sporo już postąpiłeś w tłumaczeniu znanego mnie przez grzeczności pańskiej Forgemastera. Dzieło to nieśmiertelnego pisarza nie odznacza się wprawdzie ani lotem, ani błyskotliwością poezyi; jest jednak cenną perełką w piśmiennictwie bo w układzie bardzo nadobnem uwidocznia jakby pod szkłem, zarody z jakich wyrastały niegdyś wielcy mistrzowie inkwizycyi świętej. Teraz nasiona te

straciły

straciły już moc kiełkowania bo uprawa cywilizacyi tegoczesnej temu nie sprzyja. Trudno jednak na pewno utrzymywać że nigdy już nie odżyją. Wszakże, jak ziemia koło słońca, tak ludzkość obraca się koło ogniska oświaty która jakby w porach roku objawia w różnych dobach obiegu wielkie nieraz różnice: wzrostu lub upadku. Dzieło o którem mowa jest co do objętości nie wielkie, bo więcej tam białego papieru niż drukowanych wierszy; sądzę jednak iż w tłumaczeniu nastręcza znaczne trudności, szczególniej aby bez nacisku,

z całą naturalnością oddać rażący
Kontrast w cieniowaniu niewinnej
naiwności młodej pary Książęcej, obok
zaciekłego zagorzalstwa wszczepionych
uprzedzeń. Polecając się Panu Hra-
biemu zostaję z poważaniem

Leszek Duninowski

Borkowska Marya 8 14

Jaśnie Wielmożny Panie
Hrabio

Błogosławieństwo rodziny było i będzie zawsze główną rękojmią szczęścia i powodzenia nowożeńców — Wychowawszy dziecko moje w zasadzie której głównym kierunkiem jest zasłużenie sobie na łaskę i względy tych których godnością

i łącznością obok rodziców
stoją, proszę całą duszą,
całem sercem Szanownego
Pana Hrabiego na ślub
Nichasiej Minnie który
się odbyć ma we Lwowie
21/9 i ani chwili nie
wątpię iż idąc za głosem
szlachetnego serca Swego
raczy mi Pan Hrabio
osobiście pobłogosławić
i przyjąć obecnie
wyrazy głębokiego sza-

15

– wnuka i wyższego
poważania mojego

Marya Borkowska

Sambor Biskowice
18 – 8 – 1886

Epstein Mikołaj

9

16.

Niedziela d. 6/9 - 891.

Szanowny Najłaskawszy Panie!

Kreślę te wyrazy w okropnym rozstroju ducha i zdenerwowany do najwyższego stopnia bo muszę powtórnie przeprosić Czcigodnych Panów, Pana Hrabiego Baworowskiego i Najłaskawszego Pana, że się w żaden ale to w żaden sposób stawić na tak zaszczytne dla mnie i łaskawe zaproszenie stawić nie mogę, niestety, nie mogę. Ludzkie pojęcie przechodzi co ja cierpię fizycznie, — prawie cały dzień jęczę z bólu, — podwójne dawki Opium już wcale nie skutkują,

a nadto, oprócz tych wewnętrznych całodziennych prawie, kurczów tak bolesnych, – 3° aż straszne napływy z każdym dniem większe, tak bajeczne boleści mi sprawiają, że pracować odzwyczajam odchodę. Że zaś żadne pastki zastosować się już nie dają, pracować ubrać się nie mogę lub po godzinie naj-najdłużej znów rozebrać i położyć się muszę. Stan ten beznadziejny i rozpaczny najlepiej zna mój lekarz p. Doktor Ziembicki. —

A toż nie byłam w stanie przedwczoraj udać się na kilka chwil na kolej, aby na dworcu powitać rodzinę moją po 2 miesięcznej nieobecności i musiałam w łóżku leżąc powitać ich.

Rozpisuję się tak detalicznie,

bo doprawdy nie znaczwałem nal
większej na razie dla mnie
przykrości, przeciwności i nie-
powodzenia, jak tę Kolejczności
powtórnego przeproszenia i
niestawienia się na tak
i zaszczytne i miłe i gorąco
pożądane zaproszenie, pożą-
dane przezemnie jednego z naj-
większych wielbicieli znako-
mitych poetyckich prac
Czcigodnego Hrabiego Bawo-
rowskiego.
Przepraszając po tysiąc razy
z prawdziwym żalem Czcigodnego Pana
Hrabiego i Najłaskawszego na-
mnie Szanownego Pana pozwa-
lam zwrócić się do niego, prze-
mawiam do dobroci i serca, do
litości Czcigodnych Panów, bo
zaiste nie na gniew lub okazanie
mi obrazy, lecz na największą
litość i współczucie zasługuję:

śmiem też prosić o pobłażanie współczucia i litości, bo należę do najnieszczęśliwszych ludzi na świecie.

Przepraszam za rozwlekłość i długość tego listu, ale chciałem się usprawiedliwić z naszej niewinności i kończę załączając wyrazy czci i poważania dla Przezacnej Matki Pańskiej i dla Najczcigodniejszego jak na mnie łaskawego Pana Hrabiego, któremu z głębi duszy i serca za łaskawe względy mnie okazywane dziękuję.

Oby się moje zdrowie choć trochę poprawiło, abym mógł ustnie wyrazić żal mój, przeprosić i słuchać znów tej kaskady cudownie płynących, mistrzowskich wierszy.

Szanownemu, Najlepszemu Panu nie wiem już jak dziękować piszę się z wielkiem uszanowaniem i wielką dla Szanownego Pana wdzięcznością

Mikołaj Epstein

10 18

Le Comte
Agenor Goluchowski prie
Mr le Comte Victor Baworowski
de lui faire l'honneur de venir diner
chez lui jeudi le 10 Mai 1849.
à 4. heures.

R.S.V.P.

A Monsieur
le Comte Victor Baworowski

Hochgeborner Graf!

Ich wünsche mit Euer Hochgeboren in amtlichen Angelegenheiten persönlich zu unterreden, und erlaube mir Hochdieselben hiezu auf den 18. d. M. um 1. Uhr Nachmittags einzuladen.

Empfangen Euer Hochgeboren bei dieser Gelegenheit den Ausdruck der vorzüglichen Hochachtung, womit ich zu verbleiben die Ehre habe

Euer Hochgeboren

ergebenster Diener

Gołuchowski

Lemberg am 16. November 1850.

Gołuchowski Agenor

12

21

Le Comte

Agenor Goluchowski prie

Mr le Comte Victor Baworowski

de lui faire l'honneur de venir diner

chez lui dimanche le 29 Fevrier 1852

à 3 heures

R. S. V. P.

A Monsieur
le Comte Victor Baworowski

24

13

Hattala

Don Juan in polnischer Sprache haben angedeihe

lassen.

Da wir nun in Erfahrung gebracht haben, d
Ew. Hochgeboren eben auf dem Lande weilen, s
erlauben wir uns des weiteren zu bitten, fall
unser Anliegen überhaupt Erhörung findet, de
Codex durch Vermittlung des Ossolińskischen In
stitutes an die Prager kk. Universitätsbiblio-
thek senden lassen zu wollen. Der Bibliothekar
Herr A. Zeidler ist bereit, das Manuscript in Empfang
und Verwahrung zu nehmen, und die Benutzung
desselben – ausschliesslich in den Räumen der Uni-
versitätsbibliothek – zu überwachen, sowie schlieg-
lich die Rücksendung desselben zu besorgen.

Indem wir zum Schlusse bitten, unsere gewagte
Bitte in hochherzig gewohnter Weise aufzunehmen,
versichern wir im Vorhinein unseres herzlichsten
Dankes, der selbstverständlich auch in unseren
wissenschaftlichen Arbeiten zum Ausdruck gelangen
soll, und zeichnen mit ausnehmend vorzüglicher

Hochachtung, ergebenst

Prag am 4. Mai 1891.

M. Hattala,
Professor der slawischen Philologie.

V. E. Mourek,
kk. a. o. Univ. Professor

Hochgeborner Herr Graf!

Zum Zwecke eingehender Studien benöthigen wir dringend eine authentische Vergleichung des altböhmischen Codex, über welchen durch Ihre ausserordentlich freundliche Zuvorkommenheit Professor Brückner in der Lage war, in Jagić's Archiv für slavische Philologie (Jahrg. XI. 1888) zu berichten.

Obzwar wir uns nun nicht verhehlen können, dass wir eine sehr kühne Bitte wagen, wenn wir höflichst ersuchen, uns das kostbare Manuscript für eine kurze Zeit nach Prag zu leihen, so gibt uns doch die Gewissheit Muth, dass die seltene Hochherzigkeit, mit der Ew. Hochgeboren alle wissenschaftlichen Bestrebungen so edelmüthig fördern, nunmehr in sämmtlichen Gelehrtenkreisen allgemein bekannt ist. So glauben wir denn hoffen zu dürfen, dass unsere Bitte keinen Anstoss erregen wird bei einem Manne, welcher aus den edelsten Motiven und keine Opfer scheuend, eine so reichhaltige Sammlung hochwichtiger Manuscripte angelegt hat; bei einem Manne, welcher sein lebhaftes Interesse an der Wissenschaft und Literatur auch durch eigene erfolgreiche Arbeit bewiesen hat – es konnte uns nämlich die feinfühlige Interpretation nicht unbekannt bleiben, die Ew. Hochgeboren dem Byronschen

Krieg Baron

14

25

Ayant appris que vous n'avez pas obtenu une loge, pour le Concert de Samdi prochain, je profite de cette occasion, pour vous dire Monsieur le Comte, combien cela me rejouis de pouvoir accomplir votre desir, à cet égard, et d'offrir une place dans ma loge à la Comtesse Madlle votre fille, – et de me procurer en même tems l'extrême satisfaction de passer quelques heures, dans son aimable societé

Veuillez en même recevoir l'expression de mon estime

d. Krieg.

mardi.
17.

à Monsieur

le Comte Joseph Bawarowitz

à son hôtel.

Bar.a Krieg.a Gubernator.owi Galicys D.

1846.

Lewicki K.

15

27

La Colonie de Strzelkow guidé
par Vous cher Ami sera
la bien Venue dans les
Steppes de Chorostkow, je
Vous attends demain à bras
Ouverts et me réjouis d'avan-
ce de Vous revoir tous
tant que Vous êtes sans
en excepter même Wilas
Spodziewam się że Pano-
wie się na Noc wybiorą
bo na dystancyę Podolskie

Fredro

inaczej — postawić będę

Was mieć gdzie gdyż

wszystko pewne — Adieu

Mon cher Włodzio je me

rappele au bon souvenir

de nos voyageurs a Twej

Dobrej Szlachetnej

przyjaźni mnie oddaj

[illegible]

Mardi

[illegible]

Monsieur

le Comte Dzieduszycki

etc. etc. etc.

Strusów

Obmiński

16

29

Szacowny Przyjacielu!

Daruj że takiego używam wyrazu – bo będąc w ścisłej znaiomości i blizkich stosunkach z dziegodnym ojcem twoim – zaszczycany życzliwością niegdyś Dziada twoiego – czuię się w iakimś prawie do twoiej przyiaźni i życzliwości; na którą zasługiwać pragnę. Będzie to tylko chleb oddany z twoiej strony za moie dla ciebie uczucia – g woli których pospieszam z przesłaniem Ci w dniu ś. Wiktora moich przyiacielskich życzeń. Aby Bóg błogosławił twoiej pracy równie zaszczytnej dla Ciebie iak pożytecznej dla ziomków twoich – Obznaiomiłeś nas z Mistrzem Niemieckim – dziś za twą sprawą obznaiomiliśmy się z wielkim Angielskim poetą – Czajld Harold – nie mogł z martwych wstać w kontuszu – bo iest dziecięciem innego stulecia – pod innem urodzony niebem – Ale czytaiąc go z prawdziwą przyiemnością

i wszystkiem: widzimy iak wielki Poeta angielski pojmował niektore momenta ~~tuito~~ historii rożnych narodów – iak oce niał owczesną ich teraźniejszość – iakie wra żenia robiła na nim miejscowość tij lub owij krainy – – zakontka swiata – lub po gląd iego na nature – w ogulności. Widzisz więc że ia iednostka polskiej rodziny – mam obowiązki wdzięczności względem Ciebie za doznaną z twij pracy przyiemność i odnie siony pożytek – Których nieswdrożony w obce iczki bez twij pomocy nieosiągnąłbym nigdy Nie iest więc płonną twa praca skoro na wdzięczność twych wspołrodaków zasłu guię – Niech że ci Bog błogosławi i wspie ra na tij drodze – niech Cie darzy zdrowiem

30

tym najdroższym i najpotrzebniejszym darem Boskim dla pracownika na niwie umnictwa — takie iest gorące życzenie tego który iest z rzetelnym uszanowaniem i przyjaźnią prawdziwą Twoj

Sługa Obuński

25 Lutego
1857 Rok
Mylów

Kochanego Pana Alexandra Dobrodzieja pozdrawiam serdecznie i polecam się Jego przyjaźni —

50000U

Monsieur Monsieur

le Comte Victor Baworoski

a Leopol

We własnym domu

na Dykasturze —

LEMBERG 1/3

Młodzi Panowie!

Panu Hrabiemu Łaskawemu jakoteż i Panom zasyłając moje ukłony i pozdrowienia skreśliłam kilka słów o mém położeniu. Niesądźcie Panowie, że niepa=mięć była powodem tak długiego milczenia; ciągła albo=wiem niepewność w mém postanowieniu i zarządzeniu swém losem jest tegoż przyczyną. Paszportu wprawdzie mi nieodmówiono, lecz na kilka tygodni odwleczono; Pan Hrabia Tarnowski niemogąc zatem na mię czekać musiał przyjąć jakiegoś czecha, któremu bezzwłoki pas dano. Niezałatwione interessa familijne tudzież trud=ność w utrzymaniu skryptów do egzaminu niezbędnie mi potrzebnych zatrzymały mię dotychczas we Lwowie, a utrzymawszy miejsce u Adwokata i nadal tu zostanę,

pamiętny, że we położeniu i stosunkach choćiaż przykra korzyść nad słodką przyjemność przenosić każą; uważać albowiem prawnictwa chciałbym nauczyć się oraz zastosowania tejże wiedzy do życia praktycznego, a taka sposobność nie zawsze się wydarza. Muszę zatem pomimo mej chęci zostać we Lwowie a do wygód i przyjemności nawykły umysł przestrzeżeniem i nadzieją posilać — Zostawienie mi udzielone pomieszkanie w Pałacu jest mi nader przyjemną ulgą w teraźniejszym położeniu — Całując rączki Waszej Dobrodziejki jakotęż uściskając Panów serdecznie zostaję z winnym szacunkiem

Wiktor Popiełowski

Dnia 14go Sierpnia

Mikołaj był u Kratza, lecz mu nie dał żadnej pomyśl-na odpowiedź —

Zbierają tu po kancelariach na budowlę kościoła w Wied[...]

32

Że śmiechem przyjęto ten projekt —

Listy tejże samej treści do Pana Hrabiego i innych

Panów znajdowały się tu we Lwowie —

[illegible]mił

Pęptowski

17

Z niecierpliwością oczekiwałem chwili do przejazdu Panów przez Lwów przyznaczonej; Panowie zaś i dotychczas nieprzyjeżdżacie. Domysły moje przerwał list do Mikołaja pod datą 27go pisany, który dopiero 22go otrzymał. Pudziesz i inne dochodzą mię wieści, jakoby Papa Dobrodziej był słabem. Chcijcie mię Panowie zaspokoić, i kilka słów o stanie zdrowia Papy skreślić.

Co się mię tyczy jestem zdrów, me powodzenie pomyślne; dotychczas zostaję w kancelaryi, lecz być może, że nawieś odjadę —

Papy Dobrodzieja całując rączki zasyłam Panom, których takcze stokroć miło wspominam, moje ukłony. Zostaję z winnym szacunkiem. Peptowski

Dnia 26.

35

Młodzi Panowie.

Zadosyć czyniąc żądaniom w ostatnim liście mi uczynionym udałem się do kantoru Gazety w celu zasięgnienia jakiej wiadomości w tem względzie; u sławnego albowiem wydawcy Lwowianina żadnej powziąść niemogłem; wyjechał na łowy polityczne. Tamże odczytałem artykuł w tem względzie przez Redaktora tej gazety dni kilka w okolicy Krakowa bawiącego nadesłany i w nowinach gazety umieszczony. Dla spreżyścia się

myśli tego artykułu, musicie Panowie wiedzieć,
iż ten mąż jest bardzo żartobliwy i wesoły.
Moje powodzenie dość pomyślne; przeciwnie
zaś przez kilkanaście dni cierpiałem mocno
na zęby, lecz nie w sposobie Mikołajowej.

Panu Hrabiemu i Panom zasyłając
moje pozdrowienia zostaję z winnym szacunkiem

Wiktor Replowski

Łaskawi Panowie!

Zasyłając me pozdrowienie i szczyre życzenia, by Pan Hrabia Dobrodziej jak najprędzej przyszedłszy do zdrowia jeszcze przez długi przeciąg lat swą bytnością słodycz życia Panom mnożył i podwyższał, proszę o łaskawe mi doniesienie o teraźniejszym stanie zdrowia Papy Dobrodzieja — O jak smutnie jak boleśnie być musi to dla Panów widzieć Papę bezwzględną niemocą dręczonym? Me czucie, me nawyknienie i przywiązanie do osoby Papy i Panów jest mi przepowiednią Waszych trosków — Dałby Wszechmocny, by szczyre życzenia przywiązanych synów i przyjaciół wkrótce pomyślnością uwieńczonemi zostały.

Me położenie niedoznało żadnej odmiany, odbywszy pomyślnie egzamina jestem już słuchaczem prawa roku trzeciego. Mój odjazd na wieś nieprzyszedł do skutku;

przyjazd zatem Panów do Lwowa jest mi tem
przyjemniejszym, iż zawsdy mem życzeniem było przy
boku Panów jak najdłuższy czas pozostać. Jeśli zatem
Panowie uczyć się będziecie i mię potrzebywać zechcecie,
to proszę mi swe życzenia oświadczyć, bym wiedział,
jak mam z sobą zarządzić. Całując rączki Papy Dobro-
dzieja i Panów serdecznie zostaję z winnym uszanowaniem

Wiktor Peplowski

Dnia 27go Listopada 841.

Buczkowski prosi o nadesłanie należytych mu pieniędzy,
tudzież Mikołaj, gdyż na swe utrzymanie od Pana
Hajma wyżyczać jest przymuszonym.
Muwiono tu głośno o ciężkiej słabości Pana Alfreda
w Rosyi bawiącego; lecz w tych dniach zdrów powrucił.
Pan Juzef Drohojewski ma być oddanym do konwiktu
Jezuitów, którego otworzenie znowu aż do nowego roku
odłożono; niema zatem pewności czy tego roku otworzonym

zostanie. Pan Jurkas ma ze swą żoną przemieszkiwać z Panią Hrab: Borzemską —
Panowie Siemińscy jeszcze nieprzyjechali. Kasarnię ~~pod~~ pałacem leżącą Kalembacka zmieniono na więzienie ~~dla~~ zbrodniarzów; więźniów politycznych nieprzestają wozić.

anciem

Jadwiga Sapieżyna

21

39

Niech Pan Hrabia wybaczy
jeśli znowu się udaję do Niego
z prośbą o wsparcie dla Szpitalika.
Mam nadzieję że uwzględniając
cel na który proszę — raczy mi
wybaczyć.

Z wysokiem poważaniem

Jadwiga Sapieżyna

24. Stycznia 1860 —

Leonowa Sapieżyna 22 41

Szanowny Hrabio –

Śmiem prosić Jego ażeby raczył przyczynić się do kwesty który Komitet Szpitalika dzieci we Lwowie zbiera dla tego Zakładu. Sprawozdanie ostatnie czynności Komitetu i Statuta naszego Towarzystwa wytłomaczą potrzebę tej składki – a znana mi ofiarność Hrabiego daje mi otuchę, że przebaczy mnie tę natrętność i uwzględni smutne położenie naszych chorych dziatek.

Zostaję z wysokiem poważaniem

J Leonowa Sapieżyna

7/2 – 80

d. 17 Xbra z Ła
źnic 98

JWielmożny Mći Dobrodzieju

Smierć Oyca Mego, y Wynikłe Ite-
go Interessa, Zatrudniały mnie, y Zatrud-
niają że dotąd niepozwoliło mi było W
JW. WPaństwa Dobrodzieystwa Prawdziwie Smiem
to wyznać, iż sie z Lenistwem. Ale
Ustawiczne przeciwności moie, niepomyślno-
sci Słonno, dziś powróciłem z Scimbera, Ju-
tro Jadę do Komissyi, a Stamtąd do Lwo-
wa, dla Zapewnienia moiey Matey Zer-
mechowa, dożywocia, który moia Matka
ma Prawo bardzo dobre, Ale w teraznieyszym
Czasie o pretext Wydrzeć bardzo
łatwy. Miałem Ja Zawsze Obietnicę
że JW. Państwo Chcieli mnie odwiedzić w Ła-
Nowicach, szczerze byłbym Ja, z Prektbym
tego Prawa ma Kommissyi, teraz tam
Mieszka Strapiona Wdowa, y dobry
Sługa Państwa, który ma tylko kondy-
cyę, Marszałka, y

y Nayspecialnieszego Plenipotenta. Radbym
azeby ta bytnosc JW. Panstwa Dobrodzie-
stwa mogła nastąpic pod bytnosc Moią
dla tego bende sie spieszyl. Jak nayprę-
dzey z Lwowa, azebym z tego ukonten-
towania mieszkal JW. Hrabiny Do-
brodzieyki Rycerski Cnotey y Całey Ziemi
pamięci naypowinnieysze Uklon zastanowy.
Jestem z powinnym uszanowaniem
JWW. Pana Dobrodzieja Nay
niższym Sługą
J. Siemianowski
P.S. Z Lwowa słyszałem że
Generała Mahu, komenderuiącego Armią
Neapolitanską Francuzi pobili.
Mr Crompatti Je vous pries me Compliment

28

J. Siemianowski

Wilhelm Siemieński

221

45

Lwów 15/3 91.

Kochany Wiktorze!

Najmocniej i najszczerzej przepraszam, ale niezliczone interesa, i ważne obowiązki familijne i światowe nie dozwoliły mi dotąd napisać Ci tych słów parę, aby Ci podziękować z całego serca za cudowny utwór który./

byłeś łaskaw przysłać mi
pod adresem Sekretarza me-
-go –
Przeczytaliśmy wszyscy z
największym zajęciem i
zachwytem ten nowy prześlicz-
-ny Twój utwór. – i składaliśmy
jednogłośnie hołd Temu,
którego Pan Bóg raczył
obdarzyć tak genialnym
talentem. –
Dziękując Ci więc jeszcze
raz mój Kochany Wiktorze

za dowód łaskawej Twej
pamięci, którą mnie uczcił,
proszę Cię przyjąć wyrazy
najwyższego szacunku
i poważania, i bardzo szcze-
-rej niezmiennej mej
przyjaźni

Twój

Wilhelm

Chorostków

2/5 891.

Z najszczerszem podzięko-
-waniem i uwielbieniem
zwraca urocze utwory
wdzięczny przyjaciel
Siemieński

Sozański Antoni

26

Kraków, 8 Stycz. 871 49

Panie Hrabio!

Otrzymałem pismo od prezydenta miasta Krakowa z wezwaniem abym mu wskazał osoby mieszkające we wschodniej Galicyi do zbierania we Lwowie funduszów na odbudowanie sukiennic. – Nie widzę i nie znam w całym kraju zdolniejszych i stosowniejszych do tej czynności jak Pana Hrabiego, p. Fredry (syna) i p. Korn. Ujejskiego, oraz sam, jeśli pozwolicie, będę wam pomagał. Przedstawiłem więc prezydentowi panów trzech a siebie czwartego i otrzymałem od niego jeden zbiorowy blankiet listy składkowej opiewający na nas razem.

Znając gorliwość pana hrabiego w sprawach narodowych ogólnie, zwłaszcza jeśli idzie o strzeżenie pamiątek historycznych od zniszczenia, w jakim stanie nasze sukiennice do teraz zostają, jestem pewny że

pan Dobrodziej nie odmówi zawezwaniu oraz prośbie bur-mistrza, następcy Zwierzyńska, i przyjmie urząd kolek-tora tym bardziej że wszyscy 4 razem będziemy chodzić i to jedynie po zamożniejszych domach we Lwowie, a nie na prowincyi i cała czynność potrwa 6–8 dni.—

Zachodzi tedy potrzeba wspólnego na oznaczony czas przybycia do Lwowa i musimy się pierwej o to po-rozumieć. Przeto upraszam Pana Dobrodzieja uwiadomić mnie kiedy pan Dobrodziej raczy przyjechać do Lwowa. Ja proponuję pierwszy tydzień marca.

Ponieważ w krótce odjadę z Krakowa na wieś, więc list proszę do Sambora adresować.

Z uszanowaniem

Antoni Sozański

51

JWielm. pan hrabia Wiktor Baworowski

RECOM.

68

(poczta Mikulińce)

w Myszkowie

11
1

Szaraniewicz Izydor 27 52

Statut Litewski -
rękopism Firlejowski -
po rusku pisany - Stronnic dwieście dziesię-
siąt dwie czyli kartek trzydzieści i jedna - pochodzący
z pierwszej połowy wieku XVI -- otrzymałem -
w celu pokazania go na wystawie Archeologicznej
Stauropigiańskiego instytutu - i obowiązuję się
manuskrypt ten zaraz po 1szym Stycznia 1889
zwrócić go właścicielowi Wielmożnemu Panu Hrabiemu
Wiktorowi Baworowskiemu - który mi łaskawie
ten manuskrypt ze swoich zbiorów wypożyczył.

Lwów dnia 23. Września 1888

Dr Izydor Szaraniewicz
c.k. profesor uniwersytetu
i czynny członek Akademii
Krakowskiej

Rękopis zwrócony.

Rewers zachowany jako autograf

Euer Hochgeboren!

Hochverehrter Herr Graf!

Meinen ergebensten, verbindlichsten Dank für das mir so angenehme, werthvolle Geschenk, welches Sie mir mit der von Ihnen metrisch übersetzten Childe Harold's Pilgrimage von Lord Byron und mit der von Ihnen herausgegebenen und mit Anmerkungen versehenen Uebersetzung über Tod und Unsterblichkeit, welche F. Victorinus Ecthanasius aus dem Englischen in das Polnische übersetzt und 1648 herausgegeben hatte, zu machen die Güte hatten. Ich erkenne darin einen für mich höchst schätzenswerthen Beweis, daß Sie in Ihrer Erinnerung mir noch immer ein freundliches Plätzchen bewahrt haben.

Ich bedaure aufrichtig Herr Graf! daß Sie mich zwar mit Ihren beyden Schriften höchlich erfreut, aber mit der zweyten zugleich auf das äußerste überrascht haben, so daß ich beym Lesen des Titels derselben meinen Augen gar nicht trauen wollte, sondern dieselben zwey und dreymal las, um mich davon zu überzeugen,

Daß das der Ihnen herausgegebene Band wirklich der Ruh und Unsterblichkeit handle. Und nach jetzt kömmt es mir als eine sonderbare, höchst merkwürdige Fügung vor. Ich schrieb Ihnen nämlich neulich, daß mich Horaz, der Unsterblichkeitsläugner, nicht mehr befriedige, sondern daß ich mich, wenn die Klassiker betrachte, zu ernsteren Tendenzen wie z. B. Plato's Schriften und Cicero's Tusculanen hingezogen fühle und fügte den Schluß bey, daß auch für Sie vielleicht eine Zeit kommen werde, wo Sie Plato und Cicero mehr als Horaz anziehen und wo Ihr Geist das Bedürfniß ernsterer Betrachtungen empfinden dürfte. Wie sehr fühle ich durch Sie verehrtester Herr Graf! mich zugleich beschämt und erfreut. Was ich bey Ihnen erst nach Jahren und nach harten Schicksalsschlägen herauszusehen, haben Sie schon lange gesehen und gefunden nun Sie, der Junge, mir, dem Alten und nebst mir tausend andern kurzsichtigen Seelen, eine heilsame Anregung des Geistes, die auf diesen um so günstiger einwirken wird, je mehr er bereits durch vorangegangene ähnliche Betrachtungen darauf vor-

verlast ich darum noch einmal meinen wärmsten, herzlich-
sten Dank für Ihre edle, gute, treue Gabe.

Ich habe zwar das Fehlerhafte und Mangel an Übung schon sehr dargestellt, hoffe aber mit Hilfe eines Wörterbüchels Justin zu bringen, daß ich das Werk werde lesen können. Meine Liebe zu dem Gegenstande, die tüchtige Schreibart und Ihre Anmerkungen werden mir die Sache erleichtern.

Ich wünsche Ihnen hochedler Herr Graf! zu Ihrem so schönen literarischen Erfolg den ganzen Glück, aber auch wieder auch Ihrem Vaterlande, das auf Sie schon jetzt stolz sein kann.

Genehmigen Herr Graf meine aufrichtige Versicherung tiefgefühlten Dankes und besonderer Hochachtung, womit ich verharre

Euer Hochgeboren

Graz am 13. Februar 1859.

ergebenster Diener
Dr Karlmann Tangl
k.k. Universitäts-Professor
und Regierungsrath.

55

DYREKCYA TEATRU HR. SKARBKA.

Lwów 14. czerwca 1890.

Poświadczam niniejszem że W. Pan Józef Wiśniewski złożył w Dyrekcyi teatru hr. Skarbka tłumaczenie sztuki Wiktora Hugo „Babunia", którą to sztukę zwróci dyrekcya na każde zażądanie tłumacza.

Janusz Jarecki
sekr. teatru

Teatr Skarbka
(Janusz Sadowski)

30

56

DYREKCYA TEATRU HR. SKARBKA.

Lwów 21. paźdz. 1890.

Poświadcza się niniejszem że Wielmożny Pan J. Ułaniecki złożył na dniu dzisiejszym egzemplarz komedji w 1 akcie p.t. „Peretka" W. Hugo w przekładzie W. z B. – w Dyrekcyi teatru hr. Skarbka w celu przedstawienia tej sztuki na scenie lwowskiej.

Sadowski
dyr. teatru

DYREKCYA TEATRU HR. SKARBKA
WE LWOWIE

Rewers na dzieło p.t. „The real Lord Byron", z Księgozbioru Hr. Wiktora Baworowskiego.

Lwów 15/9 1884.

Józef Ulanecki

Monsieur le Comte!

Une personne guidé par la plus forte rèconnoissance
ose supplie à Monsieur le Comte, à lui Pardonner du
moyent quelle a sert à faire tenir une lettre à son
depôt sacrè — qui jouï du l'inestimable bonheur d'ê-
tre admit à la Cour d'un de plus rèspectable Seigneur.
Veuillez avec bonté d'ame excuser Monsieur le Comte,
à celle, qui à l'honneur d'être avec le plus profond
rèspect

Monsieur le Comte Votre

très humbles Servante
B. Węgrzecka

Witkow a 22. Mars
1804.

Wodzinski Kazimierz

61

Olejów 6/9 868. 33

Panie Augustowski Drogi!

Cieszy mnie że mogę Szanownemu [illegible] oddać usługę, którą już nie jedną owczarnię uratowałem; spieszę więc z przesłaniem materyi zebranej z jagniąt przeszczepionych. Upraszam o przesłanie 5-iu złp. pod adresem [illegible], bo to jego intrata.

Szczepić wszystkie owce, zaszczepione osobno trzymać, wszystkie zaś wspólnie, bo zarażenie ospy nieuniknione; Z tych które ospę najłagodniejszą wysypkę zebrać dojrzałą materyą z pęcherzyka na ogonie, do flaszeczki zalać lakiem, obwiązać mokrym pęcherzem i schować na [illegible] w ziemię. Tą materyą na wiosnę zaszczepić 20-30 jagniąt, a gdy się okaże łagodna ospa zebrać materyą i zaszczepić wszystkie jagnięta

i tak corocznie robić, a będzie wszelkie
bezpieczeństwo,
Za parę tygodni szczepić można będzie
swoją materyą jeżeli się okaże łagodniej-
sza jak przechowywana nasza, która
zawsze jest ostrzejszą jak świeża
NB w owczarniach gdzie zaraza na
ospę nie wybuchła jeszcze.
Widziałem dobre rezultata szczepieniem
homeopatycznem w Jarosławicach
u Szajkowskiego, lecz on nie przedaje
i nie udziela, jedynie Dr Maczkowski
we Lwowie mógłby przysłać. Osobliwa
nia to trudności, bo ospy zbierać nie
można, a zatem Variolae trzeba zawsze
sprowadzać, łatwo potencye i stosownie
zrobić. Ja się trzymam swojego
szczepienia. Łaskawej Żonie me
ukłony, a ogólnie miłemu Sąsiadowi
polecam się szczerze życzliwy
Sługa

Kaz: Wodzicki

34 63

Olejów 9/3 872.

Szanownemu Hrabiemu donoszę, że
nie posiadamy spisu przedmiotów
znajdujących się w Pomorzanach, a ja
ze skarbami temi nie obznajomiony.
Ryciny i kosztowne obrazy wysłaliśmy
do Lipska do antykwarza. Najprak-
tyczniej, aby Hrabia zatrzymał się w
Złoczowie u Adwokata Wesołowskiego
który jest Opiekunem sądowym, a po-
tem z jego dependentem udał się do
Pomorzan. Zapytam się o archiwum
a tymczasem polecam się pamięci
jako życzliwy sługa

W. Radecki

65

Hrabia Wiktor Baworowski

we własnym domu

we

Lwowie

Sedesustka

L. 19.

LEMBERG

5 6/2 22 F.

35. 66

Lwów 8/6 892.

Jaśnie Wielmożny Panie
Hrabio.

W tej chwili zostałem wezwany na próbę, Pan Hrabia raczy tedy uprzejmie wybaczyć, że na odczycie być nie mogę. — które będzie drugi? — jeżeli nie — w każdym razie będę miał zaszczyt być u Pana Hrabiego

67

i postarać się o to,
aby mi wolno było
poznać nowy utwór
Jubana.

Z wysokiem poważaniem
powolny sługa
[illegible]

Woleński

Lwów 18/6 893. 68

36

Wielmożny i Kochany Panie!

Jeżeli nie odpowiedziałem na pierwsze zaproszenie WPana, piszę dziś dostatecznie uniewinnioną maturą, która mi od kilku miesięcy ciężyła jak zmora a dzięki Bogu szczęśliwie mi przeszła. — Dziś o czwartej również nie mogę [illegible] bo [illegible] [illegible] gram bardzo wielką [illegible] — W każdym razie będę miał zaszczyt w tych dniach Twoje uszanowanie JW Pani hrabinie na [illegible] a przy sposobności mógłbym także udział [illegible], jeżeli będę miał dzień jaki wolny

od studjowania sal, do
których w obce gościa
muszę z większą ostrożnością
zabierać się. —

Ściskam serdecznie dłoń
Szanownego i kreślę się
zawsze powolny na usługi
[illegible]

Szanownym Braciom proszę
uprzejmie oświadczyć, że
zawsze w wdzięcznej pamięci
mam te wszystkie [illegible]:
że dzieła, które przysyłają
nam, [illegible], i że za-
trzymam dla osoby Jego wy-
razy najgłębszego uszanowania.

le 17 ~~8~~ de Fevrier. An. 1833. Cracovie. 70

Lit J. W. do K... M...

Monsieur Le Comte.

Souffrant beaucoup de la poitrine, je me suis decidé de me rasanner chés moi jusqu'au dimanche prochain; — Madame La Comtesse Czacka, a eû la Complaisance de me communi=quer les journaux de France; ils sont assés in=téressans: Quant vous m'avés fait l'honneur de passer chés moi, vous m'avés dit; que vous etes chargé de faire imprimer les ou=vrages du Comte Korsak dans l'Etranger; si c'est ainsi: ayés la Complaisance de ne point faire imprimer ce qui est en prose: — bo to: Co Korsak pisał à Mr. le Chevalier Messene de la Garde, poiasnia=iąc onemu Poema Sofiowki, jest na samym wstępie wykładu tey pyszney uczonego Trę=beckiego poezyi na język francuski; a reszta, są wszystko rzeczy prywatne; bądź listy potrzciwego Korsaka pisane au Comte de Saint Priest gouverneur de Podolie à cette epoque w interessach moich; — bądź inne pisane do Xiężny Lubomirskiey, w interessie Jey syna

Jey Syna, ~~Xięcia~~ Frydryka i y inne
tym podobne; które tedy wszystkie,
iako prozaiczne; działu rymopisowego prze=
=znaczenia obce; ani naukowego, ani
też literackiego ~~przeznaczenia~~ wydziału;
osob tylko prywatnych, i interessow o=
=nych tyczące się; ogłoszeniu drukiem
nie ulegaią; więc Pan! iak Dziś Ta mię
łączyła z Korsakiem przyiaźń; mam
tedy prawo prosić Pana o to: pomowiemy
z Panem o Jego dziełach obszerniey, iak
będę miał honor go widzieć; — y
nawet potrzebna iest wspolna między nami
o dziełach Jego pogadanka: — Jeśli nie
masz nic lepszego do roboty, a raczysz
być u mnie wieczor na herbacie; vous
me ferés un bien grand plaisir. —

Je suis avec la plus haute Estime

Monsieur le Comte
votre tres humble serviteur
Joseph Wyleżyński.

38 71

Lwów.
Brajérowska 12.

12/XII. 90.

Jaśnie Wielm. JP. Hrabio Dobr..!

W załączeniu mam zaszczyt przesłać prospekt Biblioteki powszechnej, którą — choć się nie wymieniam i nikomu o tem nie mówię — redaguję. Redaguję zaś nie dla zysku, gdyż nowe, a ryzykowne i nader tanie przedsięwzięcie, biednego, lecz poczciwego nakładcy, który n.p. bezinteresownie podjął się nakładu pośmiertnej pracy J. I. Kraszewskiego, odrzuconej jako nierentownej przez wszystkich księgarzy polskich, — zysku dać nie może, lubo pracy przysparza dużo.
Jako wieloletni wielbiciel Pańskiej Muzy

i przy każdej sposobności podnoszący nieocenione jej zalety, byłbym od razu udał się do skarbnicy literackiej JW. p. Hr., lecz wolałem zaczekać aż pierwsze tomiki wyjdą i JW. p. Hr. po nich zobaczyć zdoła, jakie się tego nowego wydawnictwa przymioty wyróżniające je od innych tanich wydawnictw. Zamiast zasady Billig, und schlecht! głosimy hasło: Billig, doch gut!

Otóż śmiem upraszać JW p. Hr. o łaskę w oddanie celem umieszczenia jako tomik Bibl. powsz. „Więźnia of Chillon" .. będzie to ozdobą Biblioteki, ten klejnot Byrona w Pańskiej mistrznej oprawie .. Prosimy tę razy ja i nakładca o łaskawe bezinteresowne oddanie nam do druku tego poematu. Rękopis jest o ile wiem, do druku gotowy – czy zawiera i to co proszą w Byronie się znajduje? Sądzę że tak, i że JW P. Hrabia, mą

ję teraz drukować, zamierza wzorem wszystkich dawniejszych prac, także to dodać co sam Byron prozą przytem ogłosił.

W razie przychylnej decyzyi upraszam o łaskawe nadesłanie wraz z rękopisem na moje ręce – pod wyżpodanym adresem – także egzemplarza pierwszego wydania „Maryi" o którego wypożyczenie na czas jakiś już dawniej prosiłem . . potrzebuję go do nowego poprawnego wydania poematu, którego text w edycyach dzisiejszych jest nieraz do niepoznania zepsuty.

Polecając się i sprawy rzeczone łaskawym względom kreślę z głębokim szacunkiem

JWPana Hrabiego sługa uniżony

prof Dr Albert Zipper

Zipper A.

39

72

Lwów,

17. XII. 90.

Jaśnie Wielm. p. Hrabio Dobr.!

List Pański, który dzisiaj otrzymałem, zniewala mnie do następujących oświadczeń:

1) Jeśli Jaśnie Wielm. p. Hrabia nie życzy sobie umieszczenia „Więźnia Szyliońskiego" w „Bibl. powsz.", będzie to wprawdzie z wielką szkodą dla ogółu czytających, ja zaś więcej naprzykrzać się nie będę.

2) Jeśli Jaśnie Wielm. p. Hrabia sądzi, że pierwotne wydanie „Maryi" w niczem się nie różni od późniejszych edycyj, to proszę nie fatygować się i egzemplarza owego ze sobą już nie zabierać – przynajmniej nie w tym celu, ażebym ja z niego korzystał.

3, Co się tyczy Wiktora Hugo, mam przekonanie że jestto największy poeta, jakiego francya wydała, genialny mistrz poezyi. Lecz nie mogę podpisać zdania, jakoby wszystko co napisał, było skończonem arcydziełem, chociaż znów przyznaję że nawet w takich dziełach jego, jakie w całości muszą być uważane jako poronione, są nietylko błyski ale całe ~~gwiazdy~~ snopy promieni genialnych, skarbnice poezyi szczytnej i oryginalnej.

Wyraziłem zaś już nieraz tak prywatnie jak publicznie że podziwiam Pański genialny dar tłómaczenia utworów poetycznych, dar rzadki i niezmiernie cenny, mogę tylko życzyć, ażebyś Hrabia nie marnując daru tego na mniej godnych tłómaczenia utworach, użył go ile możności tylko do zadań szczytnych, do przekładania utworów, jeśli nie

73

zupełnie i bezwarunkowo skończonych, to przyznaję mniej ~~z~~ takich jakie się do tego ideału jak najbardziej zbliżają. Jeśli to Hrabia winien językowi polskiemu, który takich jak Wiktor z Baworowa mistrzów posiadał nawet szczupłą garstkę..

To co powiedziałem, jest moje głębokie przekonanie, a jeśli nie zgadza się w zupełności z Pańskiem, w tem moja już nie jest wina.

Życzę tylko aby wszyscy co JWP. Hrabiego darzą swemi pochwałami, tak szczerem przejęci byli uwielbieniem dla talentu i pracowi-tości JWP Hr., jak ja.

Jeśli zaś JWP Hr. ~~mnie~~ co do W. Hugo raczysz zaliczać do tych „co się nie znają wcale", to zmienić przekonań obydwu ani nie chcę ani nie zdołałbym.

4) Redakcya „Pamiętnika" Mickiewiczowskiego z zasady nie przyjmuje nie

w już było drukowanem gdzieindziej. List Vaiński do „Czasu" będzie dopiero w roczniku z r. 1891" omówionym w dziale recenzyj i sprawozdań. W tym kierunku może JWmu V. Hrabiemu to samo oświadczyć redaktor prof. Dr Roman Pilat, Ul. Staszica 1.

Z wysokim szacunkiem sługa

prof. Dr Albert Zipper